

Bayer Zsolt: A boldog, elégedett Nyugat

2025 június 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

értékelve

Mérték

Még nincs

A RÉGI JOBB VOLT – A férfiak szülhetnek, a legerősebb politikai párt viszont nem juthat semmilyen hatalomhoz.

Mi, magyarok boldogtalanok vagyunk, szomorúak vagyunk, elesettek vagyunk, rosszul érezzük magunkat,

kilátástalannak érezzük az életünket. Ez a libsi mantra, ezt prédikálják a

„mindenszarizmus”

szektájának fel(szt)kent papjai. Bezzeg odaát, a fényességes Nyugaton minden pompás, mindenki boldog, vidám, gazdag és elégedett.

Ez a másik libsi mantra, melyet az „odaátmindenpompás” szekta fel(meg)kent papjai prédikálnak. Érdekesség, hogy nevezett szektatagok és prédikátorok, illetve ezek felmen?i a rendszerváltás el?tt mindezt fordítva prédikálták, akkor Nyugaton volt minden ocsmány és itt, a dics?séges Fal mögött volt minden szép és jó.

De ez már történelem, s mint tudjuk, hanyatló, széthulló, semmilyen korokban a történelem senkit sem érdekel. Mert hát mégis mennyi történelem is férne bele egy harminc másodperces, kacsaszájú TikTok-videóba vagy egy harminc másodperces Facebook-bejelentkezésbe, melyet a gátlástalan, pszichopata gazember készít agyhalott szektájának...

Ez van. Ez a jelen. Ez a realitás. De azért mi pillantsunk csak be egy pillanatra a paraván mögé, s nézzük meg, mennyire is boldog és elégedett a Nyugat.

Ennyire:

„A düsseldorfi Identity Foundation megbízásából 2025 tavaszán reprezentatív felmérés készült a németországi társadalmi összetartozásról. A Rheingold Intézet készítette el a napokban közzétett tanulmányt, amely szerint társadalmi bizalmatlanság, csendes elidegenedés és a bizalom hiánya jellemzi a német embereket.

A megkérdezettek 87 százaléka érzékeli az összetartozás elvesztését – a társadalommal, a politikával és a saját közeli környezetén kívül él? emberekkel szemben, és aggasztja ?ket a megosztottság és az elszigetel?edés. A lakosságnak mindössze 47 százaléka állítja, hogy bízik a közszolgálati hírmédia szolgáltatóiban, és csak egyharmaduk (34 százalék) bízik a demokratikus intézményekben.

A megkérdezettek mindössze 9 százaléka nyilatkozott úgy, hogy az elkövetkezend? tíz évben javulhat a közösségi összetartozás-érzés. Jelenleg a válaszadóknak csak 28 százaléka érzi magát biztonságban a közterületeken.”

A napokban közzétett tanulmányban 2023-as összehasonlító értékeket is felidéznek a Rheingold Intézet által az Identity Foundation számára elvégzett korábbi „bizalomfelmérés” eredményéb?l. 2023-ban a megkérdezetteknek még csak 83 százaléka tapasztalta a társadalmi összetartozás érzésének hanyatlását, és még 17 százalékuk bízott abban, hogy az elkövetkezend? tíz évben javulni fog a közösségi érzés.

Paul J. Kohtes, az Identity Foundation elnöke szerint a közösségi összetartozás válságának okai els?sorban a megnövekedett énközpontúságban és a digitális világban kialakult „társadalmi er?dítményekben” keresend?k. A jelenlegi válságok sokasága miatt sokan visszahúzódnak kis körökbe, és megpróbálnak elzárkózni a nyugtalanító külvilágtól. Minden korosztályban növekszik a bizonytalanság érzése, mind a közterületeken, mind a politikai és társadalmi kérdésekben. A közösségek egyre zártabbá válnak, és a szociális környezetb?l származó, fárasztó vagy más véleményen lév? embereket gyakran kirekesztik és kerülik. A válaszadók 84 százaléka egyetért azzal, hogy a különböz? vélemény? emberek alig fordulnak egymás felé.

„Egy olyan demokrácia számára, amely a párbeszéd és a perspektívaváltás képességén alapul, ez a fejlemény aggasztó” – figyelmeztet Stephan Grünewald pszichológus, a Rheingold Intézet alapítója. A szakember szerint a köt?edés hiánya hosszú távon agressziót szülhet, veszélyeztetheti a liberális demokráciát. A válaszadók 89 százaléka (2023: 84 százaléka) tartja agresszívnek a társadalomban való együttélést, és az emberek arról számoltak be, hogy a feszültségek egyre gyakrabban verbális támadásokban törnek ki.

A társadalmi bizalmatlanság a szakemberek szerint fogékonnyá teszi az embereket a „totemisztikus törzsi gondolkodásmódra”, amely jelenleg szerintük az Egyesült Államokban figyelhet? meg. A pszichológusok úgy vélik, hogy a globális válságok gyorsítják azt a folyamatot, amelyben az ilyen viselkedésminták egyre inkább destruktív, elszigetel? struktúrákhoz vezetnek, amelyek ellentétesek a szélesebb kör? és integráló összetartozás kialakulásával.

Nos, egy kedves barátom küldte el nekem ezt az összefoglalást.

Íme, a boldog Nyugat, hölgyeim és uraim! A boldog, elégedett, szabad Nyugat.

Mindenekelőtt szabad, ugye, ellentétben a rettenetes magyarországi diktatúrával. Mert lássuk be: ilyen boldognak és elégedettnek csak szabadságban lehet lenni. „Magyarországon diktatúra van!” – harsogja a „mindenszarizmus” szektája.

Csupa ütődött, fogalmatlan, nyomorult tizen- meg huszonéves, ücsörögnek meg álldogálnak meg vonulgatnak a hülye tüntetéseiken, magasba tartják az idióta tábláikat, és mélységesen meg vannak róla gyűzve, hogy 1.: ?k aztán valakik; 2.: nagy, szent háborút vívnak az orbáni diktatúrával.

Istenem, de szívesen visszavinném ezeket a kreténeket egy időgéppel néhány évtizeddel korábbra! Előbb az ötvenes évekbe, Rákosi idejébe, úgy egy hónapra, de nem ám csak afféle elkel? nézelődnek, hanem valódi résztvevők, lakosnak, hadd szokják.

Utána átrándulnánk kicsit a hetvenes-nyolcvanas évek kádári világába, rohangálnának egy kék útlevéért, gyűjtenék az aláírást a háztömbbizalmitól, aztán kicsi karácsonyi sorban állás banánért, állandó sorban állás farmerért, s ott legalább szembe is jöhetne velük a nagypapi meg anyuci, mint függetlenített párttitkár. Aztán mehetnének tüntetni a falurombolás ellen meg 1956-ért, én meg nézném, hogyan is viselnék az akkori rendőri reakciókat.

Végül pedig átugranék ezekkel egy hónapra Észak-Koreába, szimpla kis tanulmányút az egész, harminc könnyű nap, a lét elviselhetetlen könnyűsége. S mindezek után visszatérnék ezekkel, aztán várnám, hogyan diktatúráznak tovább az agyhalottak és a Soros-ügynökök.

Igen, íme, a semmirevaló generáció. Beleszülettek a szabadságba, és annyira unatkoznak, hogy diktatúrát hazudnak maguknak, nehogy már teljesen feleslegesnek érezzék az egész életüket. A volt nómenklatúra teljesen gátlástalan gazemberei meg adják a lovat a szerencsétlenek alá.

És most harcolnak. A diktatúra ellen.

És azt hiszik, odaát minden csodálatos és mindenki boldog.

Ez lett a szabadságból. Tökéletesen torz és visszataszító és undorító paródiája mindannak, amit egykoron hittünk, gondoltunk, s ami talán egykoron, ha nyomokban is, de valóság volt. Íme, itt áll szemünk előtt a könnyű idők gyenge generációja, amely nehéz idők fog elhozni.

Illetve a nehéz idők már itt vannak. Ezért érzi úgy magát a Nyugat, ahogy. Mert mindennek vége, amiről azt gondolták, örök.

Vége a jólétüknek, vége a szabadságuknak, vége az összes hagyományuknak és hagyományos értéküknek, vége az összes identitásuknak, és most állnak és nézik egymást, egy harminc másodperces TikTok-videóba zárva, kacsaszájjal, agy és lélek nélkül, és már azt sem tudják megfogalmazni, hogy mi a bajuk. Inkább artikulálatlanul hörgögnék, aztán belövik magukat.

A politikai „elitjük” meg szintúgy nagy és szent háborút vív mindazok ellen, akik még a hagyományos társadalmat és a régi Nyugatot akarják visszahozni. Le Pen, AfD, Szabadságpárt, PiS, országaik legnépszerűbb politikai formációi – mert azért ott sem teljesen hülye ám mindenki –, így bírósággal, ítéletekkel vagy „csak” kordonnal, de ellehetlenítik őket.

S ezt kell ma demokráciának nevezni. Ez és ennyi a Nyugat szabadsága. A férfiak szülhetnek, a legerősebb politikai párt viszont nem juthat semmilyen hatalomhoz. Ez lett a szabadságból, ez lett a mi álmainkból.

De legalább Robert Habeck meg a Merz jól érzi magát, és Ilaria Salis készül Budapestre, hogy részt vegyen a pride felvonuláson. Én pedig kérlek benneteket, kedves barátaim, ha ide meri dugni a pofáját, legalább rá legyen gondunk.

De jó alapos...

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Ajánló